

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2008-2009

30 april 2009

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**– van de dames Anne Marie Hoebeke, Vera Van der Borght, Els Robeyns en Vera Jans
en de heren Piet De Bruyn en Eloi Glorieux –**

betreffende zelfdoding in Vlaanderen

TEKST AANGENOMEN DOOR PLENAIRE VERGADERING

Zie:

2221 (2008-2009)

– Nr. 1: Voorstel van resolutie

Het Vlaams Parlement,

- gelet op het hoge zelfdodingscijfer in Vlaanderen;
- gelet op het feit dat zelfdoding in Vlaanderen in de leeftijdsgroep van 15 tot 19 jaar de tweede doodsoorzaak is na verkeersongevallen;
- gelet op het feit dat de risicofactoren voor zelfdoding meer aanwezig zijn in Vlaanderen dan in onze buurlanden;
- gelet op het feit dat Vlaamse jongeren minder gemakkelijk omgaan met het oplossen van problemen, moeilijker de stap zetten naar de hulpverlening en moeilijker communiceren met ouders, leerkrachten en hulpverleners over emoties en zelfdodingsgedrag;
- gelet op de hoorzitting op 18 november 2009 in het Vlaams Parlement over psychologische problemen bij jongeren;
- gelet op de ontmoetingsdag in het Vlaams Parlement voor jongeren, nabestaanden, vrijwilligers en specialisten uit het veld op 7 maart 2009;
- overwegende dat de Vlaamse Regering inspanningen heeft geleverd door het formuleren van een nieuwe Vlaamse gezondheidsdoelstelling in het Vlaams actieplan suïcidepreventie 2006-2010, namelijk het verminderen van de sterfte door zelfdoding bij mannen en vrouwen met 8% tegen 2010;
- vraagt de Vlaamse Regering:
 - 1° tijdig te beginnen met de voorbereiding van een nieuw Vlaams actieplan Suïcidepreventie voor de periode na 2010 en daartoe het nodige overleg te organiseren met de betrokken actoren uit het veld;
 - 2° in de Jeugdmonitor, waarbij jongeren op verschillende momenten in hun ontwikkeling worden ondervraagd, aandacht te besteden aan de problematiek van suïcidaliteit en gevoelens van onbehagen, waarna jongeren, als daar aanleiding toe is, worden uitgenodigd voor een gesprek en eventueel worden begeleid;
 - 3° de communicatie van mensen die hulp verlenen via internet, verder te ontwikkelen;
 - 4° over te gaan tot de oprichting van een Vlaams Expertisecentrum Suïcidepreventie om een maximale complementariteit en overzichtelijkheid tussen de verschillende initiatieven en actoren in het kader van de preventie van zelfdoding te bewerkstelligen;
 - 5° verder te experimenteren met nieuwe methodes, vertrekkend vanuit een integrale visie op lichaam en geest, voor het in kaart brengen van problemen en de aanpak ervan bij kinderen en jongeren op scholen; die experimenten door experts in suïcidepreventie te laten evalueren en die methodes daarna, bij positieve evaluatie, ter beschikking te stellen van alle scholen;
 - 6° te onderzoeken of in Vlaanderen een soortgelijk project als het Nederlandse Project 1-2-3 gestart kan worden, waarbij men probeert via chat of telefoon een link te leggen tussen de directe crisishulp en een langere begeleiding of een kortdurende therapeutische begeleiding met nadien een langere begeleiding;
 - 7° binnen de beschikbare ruimte over te gaan tot een structurele erkenning en financiering van de expertisepartners inzake de preventie van suïcide;
 - 8° regelmatig de mediarijchlijnen in de brochure ‘Zelfdoding en de pers. Aanbevelingen voor journalisten’ onder de aandacht te brengen van journalisten, actief in de geschreven en/of in de andere media, om de imitatie van suïcidaal gedrag te voorkomen;
 - 9° te voorzien in voldoende informatie aan jongeren over de organisaties waarbij en personen bij wie ze terecht kunnen met vragen over zelfdoding en met vragen om hulp wanneer ze geconfronteerd worden met een geval van zelfdoding, en ook te informeren over de toegangspoorten van die hulporganisaties;
 - 10° informatie aan jongeren en kinderen te verschaffen in verband met de onderzoeksresultaten over gezonde voeding en preventie van depressie;
 - 11° in overleg met de federale minister van Binnenlandse Zaken de politie die wordt opgeroepen in het kader van een zelfdoding, te laten vergezellen door slachtofferhulp, om de

eerste bijstand aan de nabestaanden, in het bijzonder aan kinderen en jongeren, te kunnen verlenen.
